Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26467
Copyright: Admont, Benediktinerstift

Ꝑ ꝓta licet semel dixerit germinare tra herba uirentē. adhuc hodie exeo q̄ ꝑ singulos nascuntur annos omnia creantur. Sic itaq; & ineo qd semp̄ uoluit & deinceps carnē ⁊ sanguinē in hac cōmemoratione uissit ee fit/iubetur. Que siqs nō credit. impio deterior erit. qa ille qd nō didicit appbare nō potest. iste qd in multis cognouit contra naturā fieri & iā incarne xpi nō credit. Ꝑpter qd homo si attendis sacerdotē attende xpm uerbū patris qd caro ē. ⁊ qd semel factū ē cotidie fieri nō dubitē. diu ꝑ hoc caro & sanguis eius nr efficit. Ad hoc q̄ppe. ut ⁊ nos corpora eius sumus. Vnde & sacerdos nō ex se dicē qd ipse creator corporis ⁊ sanguinis ee possit. quasi hoc posset qd absurdū ē. creator creatoris fieret. Sed obsecrans patrē ꝑ filiū ꝑ quē adeū accessū habemus. rogamus ait inqit hanc oblationē benedictā. ꝑ quā nos benedicamus. ascriptā. ꝑ quā nos omis incelo conseribamus. ratā. ꝑ quam in uiscerib xpi conseamus. rationabilem. ꝑ quā abestialis sensu exuamus. acceptabilemq; facere dignetur. qtenus & nos ꝑ hoc qr in nobis displicuimus acceptabiles in ei unico filio simus. Vt nobis inqit fiat corpus & sanguis dilmi filii tui dni nri ihu xpi. Ecce qd fides instituit. ecce qd xpc indulsit. ut nobis sit corpus & sanguis. qtenus ꝑ hoc nos in corpus xpi cotidie transferamur.